

חכמת השולחן

אוצר משלים יהודי

בְּאֶרֶץ רְחוֹקָה, הָיָה אָדָם עֹשֶׂה
וּמְכֻבָּד שֶׁהִזְמִין חֵבֶר וְתִיק לְסֵעוּדָה
מִפּוֹאֶרֶת בְּבֵיתוֹ.

הַשּׁוֹלְחָן הָיָה עָמוּס בְּמֵאֲכָלִים מְכֻלִּים
סוּג – בְּשָׂרִים עֲסִיסִים, תְּבַשִּׁילִים
מִתּוֹבָלִים, וַיֵּין מְשׁוּבָּח.

הָאוֹרֶחַ הַבֵּיט בַּמֶּאֲרֵחַ, וְחִיּוֹךְ קָטָן
הַסֵּתֶתֶר בְּזָוִיּוֹת פִּיּוֹ.

הוא הכּוֹר הַיָּטֵב אֶת הַחֶבֶר הַיּוֹשֵׁב
מוֹלוֹ – אָדָם שֶׁיֵּדַע לְגַלּוֹת נְדִיבוּת
רַבָּה בְּלִפְי חוּץ, אֶךְ בְּלִבּוֹ
מִסֵּתֶתֶר בַּזֶּנֶה נִסְתָּרֶת.

בְּמַהֲלֶךְ הָאֲרוֹחָהּ, בְּעוֹדוֹ טוֹעֵם
מִן הַתְּבַשִּׁילִים, חָשׁ הָאוֹרֶחַ
שֶׁמִּשָּׂהוּ אֵינוֹ כְּשׁוֹרָה.

פְּתָאוֹם חֲלָפָה בְּרָאשׁוֹ מִחֻשְׁבָּה
מִטְרִידָה – הַמְּאָרֶחַ לֹא בִּאֲמַת
מִתְכַּוֵּן לְכַבֵּד אוֹתוֹ, אֶלָּא זֹמֵם
לְהַרְע לּוֹ. תְּחוּשֵׁת הַסִּפָּנָה
הַתְּחִזָּקָה, אֲךָ הוּא יָדַע שֶׁעָלָיו
לִשְׁחַק בְּתַבּוּנָה.

הוא לקח בִּיס נוסף מאֶחָד הַתְּבָשִׁילִים
וְאָמַר בְּקוֹל רָם וּבוֹטָח: "טַעֵם הַתְּבָשִׁיל
הַזֶּה מְזַכִּיר לִי אֶת אוֹתוֹ תְּבָשִׁיל מַלְכוּתִי
שֶׁטַעַמְתִּי בְּבֵיתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּכַבּוּדוֹ
וּבַעֲצָמוֹ".

הַמֶּאֱרֵחַ, שֶׁשָּׁמַע אֶת הַדְּבָרִים, נֶעְצַר
לְרִגֵּעַ. הַמִּילִים הָלָלוּ נִגְעוּ בְּנִקּוּדָה
רְגִישָׁה. אִם הַמֶּלֶךְ מִפִּיר אֶת אוֹרְחוֹ
וְיוֹדֵעַ שֶׁהוּא בִּיקָר בְּאַרְמוֹנוֹ, יִתְכַּן גַּם
שֶׁהַמֶּלֶךְ עוֹקֵב אַחֲרָיו וְיוֹדֵעַ עַל מַעֲשָׂיו.

מחשבה זו הפתה בו בהלם – איך
יוכל להזיק לאדם שמופר למלך? מה
יהיה אם תתגלה המזימה?

פניו של המארח השתנו, והחיוך
המזויף התחלף במבט מהורהר. הוא
הבין שלא פדאי לו לקחת את
הסיכון.

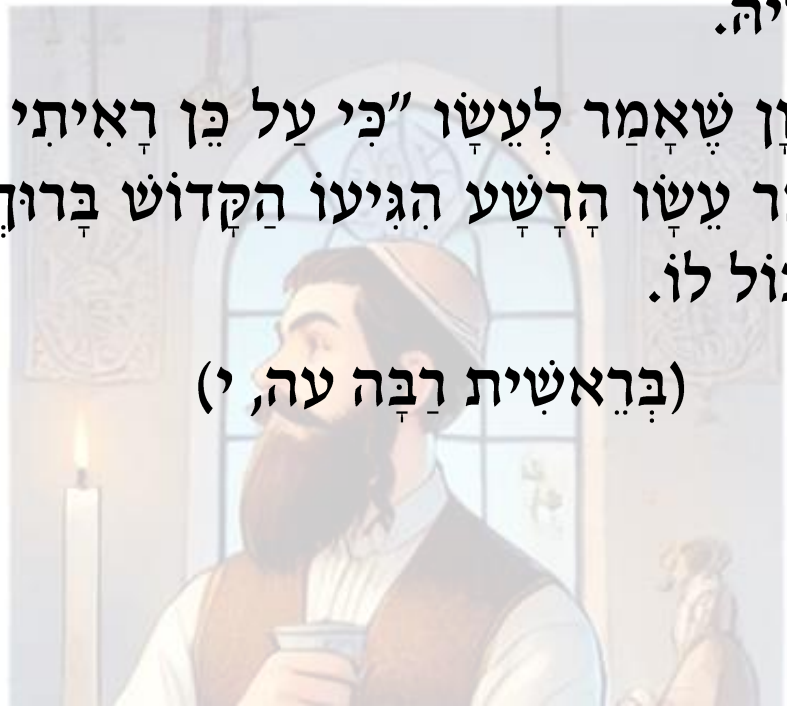
הַסִּכָּנָה חֲלָפָה, וְהָאוֹרֶחַ, בְּחֻכְמָתוֹ
וּבְמַהֲיָרוֹת מַחֲשַׁבְתּוֹ, הִצְלִיחַ
לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ מִהַסִּכָּנָה
שֶׁאֵימָה עַל חַיּוֹ.

כִּךְ נִגְמְרָה הַסְּעוּדָה בְּשָׁלוֹם, אַךְ
הִיא הוֹתִירָה שְׂעוֹר עָמוֹק: מִי
שֶׁקָּשׁוּר לַמֶּלֶךְ, מוֹגֵן וְשָׁמוֹר!

וְאִם יַעֲקֹב הָיָה מִזְכִּיר לַעֲשׂוֹ שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִירְאוֹ
וּלְבַהֲלוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כְּרֹאוֹת פְּנֵי אֱלֹקִים".
מִשָּׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה: לְאֶחָד שֶׁזִּימָן אֶת חֲבִירוֹ לִסְעוּדָה, וְהַכִּיר
בּוֹ שֶׁהִיא מִבֶּקֶשׁ לְהַרְגּוֹ. אָמַר: 'דּוֹמֶה טַעַם תִּבְשִׁיל זֶה כְּטַעַם
אוֹתוֹ תִּבְשִׁיל שֶׁטַעַמְתִּי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ'... אָמַר: יָדַע בֵּיה מֶלֶכָּא!
מִסִּתְפִּי וְלֹא קִטְלִיה.

אִם כֵּן יַעֲקֹב. כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כְּרֹאוֹת
פְּנֵי אֱלֹקִים", אָמַר עֲשׂוֹ הַרְשָׁע הִגִּיעוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַבּוֹד
הַזֶּה, שׁוֹב אֵינִי יֹכֹל לוֹ.

(בְּרֵאשִׁית רַבָּה ע"ה, י)